

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/73/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010312
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6121010312.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov Mgr. Ivany Datlovej a JUDr. Ing. Miroslava Mandáka, na verejnom zasadnutí dňa 8. februára 2023 v trestnej veci obžalovaného C. U. a spol., za pokračovací obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a iné, o odvolaniach krajského prokurátora a obžalovaného C. U. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 19.07.2022, sp. zn. 7T/12/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania krajského prokurátora a obžalovaného C. U. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu boli obžalovaní C. U. a Bc. I. T. uznaní za vinných v bode 1) a 2) z pokračovacieho zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. X písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1) po predchádzajúcej dohode O. Q. a obvinených C. U., Bc. I. T., E. R. a D. G., nar. XX. XX. XXXX (ktorého vina nebola preukázaná z dôvodu úmrtia menovaného dňa XX. XX. XXXX) si v presne nezistenom čase krátko pred vykonaním samotného skutku XX. 08. 2011 rozdelili úlohy a naplánovali vykonanie krádeže vlámaním do zmenárne peňazí nachádzajúcej sa v meste M. - E., na M. námestí č. XX, v M. republike, ktorú ako vhodné miesto krádeže asi mesiac pred skutkom vyhliadli spoločne O. Q. (ktorý má v tejto veci dočasne odložené vznesenia obvinenia) a obv. Bc. I. T., čo následne O. Q. oznámil obv. C. U. a ten následne obv. E. R., pričom po následnej spoločnej obhliadke miesta činu, za účelom úspešného vykonania skutku, rozdelenia úloh, si pripravili laná, motorovú pílu, nástroje na páčenie, kukly a vysielacky, teda prostriedky, ktoré pri spáchaní skutku použili, a dňa XX. XX. XXXX v čase od XX.XX h do XX.XX h v M. republike, v meste M. - E., maskovaní kuklami prišli O. Q. a obvinení C. U. a Bc. I. T. na vozidle zn. I., S combi na ktorom bolo v tom čase odcudzené české ev. č. XZX XXXX pred prevádzku zmenárne peňazí spol. Q. B., s. r. o., so sídlom Z., R. XX, M. republika, O.: XXXXXXXX, nachádzajúcu sa v budove v miestnej časti E., na M. námestí č. XX, ktorú si už predtým O. Q. spolu s obv. Bc. I. T. obhliadli a to tak, že niekoľko týždňov pred samotnou krádežou prišli do tejto zmenárne počas prevádzkových hodín, aby zistili, kde je umiestnený trezor, a tiež aj to, či sa v ňom v nočných hodinách môže nachádzať finančná hotovosť, pričom predtým na príjazdových cestách ako tzv. "oká" rozostavili obv. E. R. a D. G., aby dávali pozor počas páchania skutku, s ktorými sa dohovárali prostredníctvom za tým účelom prinesených vysielaciek, kde po príchode k zmenárni vchodové dvere do budovy vypáčili obv. C. U. a obv. Bc. I. T., po prekonaní druhých dvier, ktoré rozbil O. Q. krompáčom, prešli do ďalšej miestnosti, kde obv. C. U. pomocou motorovej píly prekonal dvere smerujúce za priehradku, po čom obv. C. U. a obv. Bc. I. T. vošli dovnútra, kde za pomoci páčidla, krompáča a motorovej píly zničili časť zariadenia, aby mali ľahší prístup k trezoru, ktorý omotali oceľovým lanom, lano pripevnili za vozidlo a O. Q. ako šofér uvedeného motorového vozidla sa ho pokúsil vytrhnúť, čo sa však nepodarilo, lebo trezor

sa im vzpriečil medzi dverami, a rovnako boli vyrušení obyvateľmi domu, kde sa predmetná zmenárneň peňazí nachádzala, preto z miesta rýchlo ušli a ukryli sa v blízkom lesnom poraste na mieste vopred obhliadnutom a určenom, pričom svojím konaním poškodili dvere a steny budovy vlastníčky L. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. - E., ul. A. XXXX, M. republika, čím jej spôsobili škodu vo výške XXX,XX L., a tiež poškodili zariadenie prevádzky zmenárne peňazí, čím spol. Q. B., s. r. o., so sídlom Z., R. XX, M. republika, O.: XXXXXXXXX, spôsobili celkovú škodu vo výške 1 248,93 Eur, pričom odcudzením finančnej hotovosti z trezoru v rôznych menách by spoločnosti Q. B., s. r. o., so sídlom Z., R. XX, M. republika, O.: XXXXXXXXX, bola bývala spôsobená škoda vo výške XXX 776,75 Eur,

X) po predchádzajúcej dohode O. Q. a obvinených C. U., Bc. I. T., E. R. a D. G., nar. XX. XX. XXXX (ktorého vina nebola byť preukazovaná z dôvodu úmrtia menovaného dňa XX. XX. XXXX) si v presne nezistenom čase krátko pred vykonaním samotného skutku 02. 12. 2011 rozdelili úlohy a naplánovali vykonanie krádeže vlámaním do zmenárne peňazí nachádzajúcej sa v meste A. - E., na J. námestí č. XXX, v M. republike, ktorú ako vhodné miesto krádeže pred skutkom vyhľadali spoločne O. Q. a obv. Bc. I. T., čo následne O. Q. oznámil obv. C. U. a ten následne obv. E. R., pričom po ďalšej spoločnej obhliadke miesta činu, ktorej sa zúčastnili najmenej O. Q. a obv. C. U., za účelom úspešného vykonania skutku, rozdelenia úloh, si pripravili laná, nástroje na páčenie, kukly a vysielачky, teda prostriedky, ktoré pri spáchaní skutku použili, následne dňa 02. 12. 2011 v čase od 04.00 h do 04.03 h v meste Litomyšl, na ulici na A. pred domom č. XXX, v úmysle odlákať a „zamestnať“ hliadky polície, aby mohli nerušene vykradnúť vytipovanú zmenárneň, O. Q., obv. C. U. a obv. Bc. I. T. zapálili tam zaparkované osobné motorové vozidlo zn. E. A XXX B., s českými ev. č. XEX XXXX, šedej metalízy, R.:V v ktorom sa nachádzala aj navigácia značky E.: E a technický preukaz od uvedeného motorového vozidla, po čom sa vzápätí presunuli na J. námestí, A., M. republika, pred dom č. XXX, kde v čase od XX.XX h do XX.XX h nezisteným predmetom O. Q. rozbil sklenenú výplň ľavých predných dverí tam zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. M. E., s českým ev. č. XEX XXXX, r. v. XXXX, modrej metalízy, R.: V na ktorom vyradil rýchlosť a spolu s obv. Bc. I. T. a obv. C. U. toto vozidlo odtlačili smerom k námestiu približne XX m, kde ho nechali odstavené, pretože im pôvodná pozícia uvedeného vozidla bránila vo vykonaní plánovaného vykradnutia tam sa nachádzajúcej zmenárne peňazí, na čo vzápätí doposiaľ nezisteným predmetom O. Q., obv. Bc. I. T. a obv. C. U. vypáčili vložku zámky uzamknutých starožitných dvojkrídlových empírových drevených hlavných dverí domu č. XXX, odtiaľ prešli do chodby na prízemí uvedeného domu, kde pomocou nezisteného predmetu vypáčili bezpečnostné vstupné dvere do tam sa nachádzajúcej prevádzky zmenárne peňazí spol. Q. B., s. r. o., so sídlom Z., R. XX, M. republika, O.: XXXXXXXXX, pričom poškodili zárubňu dverí, vošli do tejto zmenárne, kde obv. C. U. oceľovým lanom omotal k podlahe pripevnený uzamknutý trezor zn. J., typ X/XX, ktorý sa za pomoci osobného motorového vozidla zn. I. B. S pokúsili vytrhnúť z ukotvenia, čo sa im však nepodarilo, lebo boli vyrušení nájomníkmi predmetného domu a z miesta činu ušli uvedeným vozidlom na bližšie nezistené, vopred určené miesto v lesnom poraste, pričom počas vyššie popísaného skutku dňa XX. XX. XXXX obv. E. R. spolu s D. G. zabezpečovali „ochranu“ tým spôsobom, že dávali pozor na príjazdových cestách ako tzv. „oká“, aby mohli prostredníctvom vysielачiek varovať O. Q., obv. Bc. I. T. a obv. C. U. pred prípadným príchodom policajnej hliadky, čím obvinení spôsobili poškodenie A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Na A. XXX, A. - A., M. republika, vlastníčke osobného motorového zn. E. A XXX B., s českými ev. č. XEX XXXX, šedej metalízy, R.:V jeho zapálením škodu vo výške X XXX L., poškodenému B. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. námestí XXX, A. - E., M. republika, vlastníčkovi osobného motorového vozidla zn. M. E., ev. č. XEX XXXX, r. v. XXXX, modrej metalízy, R.: V rozbitím jeho okna škodu vo výške XXX,XX L., poškodenie I. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. námestí XXX, A. - E., M. republika, vlastníčke domu č. XXX, nachádzajúceho sa v A. - E., na J. námestí, M. republika, škodu poškodením starožitných dvojkrídlových empírových drevených hlavných dverí vo výške XXX,XX Eur, poškodenie spoločnosti Q. B., s. r. o., so sídlom Z., R. XX, M. republika, O.: XXXXXXXXX, poškodením zariadenia prevádzky zmenárne škodu vo výške XXX,XX Eur, pričom odcudzením finančnej hotovosti z trezoru v rôznych menách by spoločnosti Q. B., s. r. o., so sídlom Z., R. XX, M. republika, O.: XXXXXXXXX, bola bývala spôsobená škoda vo výške 139 467,23 Eur.

Za to bol obžalovanému C. U. podľa § 212 ods. X Tr. zák. s použitím § 36 písm. I) Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák. § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. uložený súhrnný a úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 28Tk/2/2017 zo dňa 25. 10. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/111/2018 zo dňa 15. 01. 2019, rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/66/2019 zo dňa 06. 02. 2020 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/136/2020 zo dňa 23. 02. 2021, ktorým mu bol podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia a opatrenia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

U obžalovaného Bc. I. T. bolo podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože súd považoval trest odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 212 ods. 5 písm. a) Tr. zák. uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28Tk/1/2017 zo dňa 05. 12. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/64/2020 zo dňa 17. 02. 2021 v trvaní 10 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený ochranný dohľad v trvaní 1 roka.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. zák. boli odkázaní na samostatný civilný proces:

- poškodená L. P., nar. XX. XX. XXXX, bydliskom A. XXXX, M. - E., M. republika s nárokom na náhradu škody vo výške XXX,XX Eur
- poškodená zaniknutá obchodná spoločnosť Q. B., s. r. o., so sídlom R. XXX/XX, Z., O.: XXX XX XXX rozdelením s prechodom na nástupnícku spoločnosť D. O. s. r. o., so sídlom R. XXX/XX, Z., O.: XXX XX XXX, s nárokom na náhradu škody vo výške 1 248,93 Eur a vo výške 591,62 Eur
- poškodená poisťovňa G. M. pojišťovňa, a. s., so sídlom Na H. XXXX/XXX, H. 4, M. republika, IČ: XXX XX XXX (za poškodenú I. R., nar. XX. XX. XXXX, bydliskom J. námestí XXX, A. - E., M. republika) s nárokom na náhradu škody vo výške XXX,XX Eur,
- poškodená A. A., nar. XX. XX. XXXX, bydliskom Na A. XXX, A. - A., M. republika, vo výške 3 760,00 Eur.

Naproti tomu bol obžalovaný E. R. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry Žilina sp. zn. Kv 31/18/5500 - 46 zo dňa 27. 04. 2021, na tom skutkovom základe, že

1) po predchádzajúcej dohode O. Q. a obvinených C. U., Bc. I. T., E. R. a D. G., nar. XX. XX. XXXX (ktorého vina nebola preukázaná z dôvodu úmrtia menovaného dňa XX. XX. XXXX) si v presne nezistenom čase krátko pred vykonaním samotného skutku 11. 08. 2011 rozdelili úlohy a naplánovali vykonanie krádeže vĺmaním do zmenárne peňazí nachádzajúcej sa v meste M. - E., na M. námestí č. XX, v M. republike, ktorú ako vhodné miesto krádeže asi mesiac pred skutkom vyhľadali spoločne O. Q. (ktorý má v tejto veci dočasne odložené vznesenia obvinenia) a obv. Bc. I. T., čo následne O. Q. oznámil obv. C. U. a ten následne obv. E. R., pričom po následnej spoločnej obhliadke miesta činu, za účelom úspešného vykonania skutku, rozdelenia úloh, si pripravili laná, motorovú pílu, nástroje na páčenie, kukly a vysielачky, teda prostriedky, ktoré pri spáchaní skutku použili, a dňa 11. 08. 2011 v čase od 01.30 h do 01.50 h v Českej republike, v meste Frýdek - Místek, maskovaní kuklami prišli O. Q. a obvinení C. U. a Bc. I. T. na vozidle zn. I., S combi na ktorom bolo v tom čase odcudzené české ev. č. XZX XXXX pred prevádzku zmenárne peňazí spol. Q. B., s. r. o., so sídlom Z., R. XX, M. republika, O.: XXXXXXXX, nachádzajúcu sa v budove v miestnej časti E., na M. námestí č. 50, ktorú si už predtým O. Q. spolu s obv. Bc. I. T. obhľadli a to tak, že niekoľko týždňov pred samotnou krádežou prišli do tejto zmenárne počas prevádzkových hodín, aby zistili, kde je umiestnený trezor, a tiež aj to, či sa v ňom v nočných hodinách môže nachádzať finančná hotovosť, pričom predtým na príjazdových cestách ako tzv. "oká" rozostavili obv. E. R. a D. G., aby dávali pozor počas páchania skutku, s ktorými sa dohovárali prostredníctvom za tým účelom prinesených vysielачiek, kde po príchode k zmenárni vchodové dvere do budovy vypáčili obv. C. U. a obv. Bc. I. T., po prekonaní druhých dvier, ktoré rozbil O. Q. krompáčom, prešli do ďalšej miestnosti, kde obv. C. U. pomocou motorovej píly prekonal dvere smerujúce za priehradku, po čom

obv. C. U. a obv. Bc. I. T. vošli dovnútra, kde za pomoci páčidla, krompáča a motorovej píly zničili časť zariadenia, aby mali ľahší prístup k trezoru, ktorý omotali oceľovým lanom, lano pripevnili za vozidlo a O. Q. ako šofér uvedeného motorového vozidla sa ho pokúsil vytrhnúť, čo sa však nepodarilo, lebo trezor sa im vzpriechil medzi dverami, a rovnako boli vyrušení obyvateľmi domu, kde sa predmetná zmenárneň peňazí nachádzala, preto z miesta rýchlo ušli a ukryli sa v blízkom lesnom poraste na mieste vopred obhliadnutom a určenom, pričom svojím konaním poškodili dvere a steny budovy vlastníčky L. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. - E., ul. A. XXXX, M. republika, čím jej spôsobili škodu vo výške XXX,XX Eur, a tiež poškodili zariadenie prevádzky zmenárne peňazí, čím spol. Q. B., s. r. o., so sídlom Z., R. XX, Česká republika, IČO: XXXXXXXX, spôsobili celkovú škodu vo výške X XXX,XX Eur, pričom odcudzením finančnej hotovosti z trezoru v rôznych menách by spoločnosti Q. B., s. r. o., so sídlom Z., R. XX, M. republika, O.: XXXXXXXX, bola bývala spôsobená škoda vo výške 138 776,75 Eur,

2) po predchádzajúcej dohode O. Q. a obvinených C. U., Bc. I. T., E. R. a D. G., nar. XX. XX. XXXX (ktorého vina nebola byť preukazovaná z dôvodu úmrtia menovaného dňa XX. XX. XXXX) si v presne nezistenom čase krátko pred vykonaním samotného skutku XX.XX.XXXX rozdelili úlohy a naplánovali vykonanie krádeže vlámaním do zmenárne peňazí nachádzajúcej sa v meste A. - E., na J. námestí č. XXX, v M. republike, ktorú ako vhodné miesto krádeže pred skutkom vyhľadali spoločne O. Q. a obv. Bc. I. T., čo následne O. Q. oznámil obv. C. U. a ten následne obv. E. R., pričom po ďalšej spoločnej obhliadke miesta činu, ktorej sa zúčastnili najmenej O. Q. a obv. C. U., za účelom úspešného vykonania skutku, rozdelenia úloh, si pripravili laná, nástroje na páčenie, kukly a vysielачky, teda prostriedky, ktoré pri spáchaní skutku použili, následne dňa XX. XX. XXXX v čase od XX.XX h do XX.XX h v meste A., na ulici na A. pred domom č. XXX, v úmysle odlákať a „zamestnať“ hliadky polície, aby mohli nerušene vykradnúť vytipovanú zmenárneň, O. Q., obv. C. U. a obv. Bc. I. T. zapálili tam zaparkované osobné motorové vozidlo zn. E. A XXX B., s českými ev. č. XEX XXXX, šedej metalízy, R.:V v ktorom sa nachádzala aj navigácia značky E.: E a technický preukaz od uvedeného motorového vozidla, po čom sa vzápätí presunuli na J. námestí, A., M. republika, pred dom č. XXX, kde v čase od XX.XX h do XX.XX h nezisteným predmetom O. Q. rozbil sklenenú výplň ľavých predných dverí tam zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. M. E., s českým ev. č. XEX XXXX, r. v. XXXX, modrej metalízy, R.: V na ktorom vyradil rýchlosť a spolu s obv. Bc. I. T. a obv. C. U. toto vozidlo odtlačili smerom k námestiu približne 15 m, kde ho nechali odstavené, pretože im pôvodná pozícia uvedeného vozidla bránila vo vykonaní plánovaného vykradnutia tam sa nachádzajúcej zmenárne peňazí, na čo vzápätí doposiaľ nezisteným predmetom O. Q., obv. Bc. I. T. a obv. C. U. vypáčili vložku zámky uzamknutých starožitných dvojkrídlových empírových drevených hlavných dverí domu č. XXX, odtiaľ prešli do chodby na prízemí uvedeného domu, kde pomocou nezisteného predmetu vypáčili bezpečnostné vstupné dvere do tam sa nachádzajúcej prevádzky zmenárne peňazí spol. Q. B., s. r. o., so sídlom Z., R. XX, M. republika, O.: XXXXXXXX, pričom poškodili zárubňu dverí, vošli do tejto zmenárne, kde obv. C. U. oceľovým lanom omotal k podlahe pripevnený uzamknutý trezor zn. J., typ X/XX, ktorý sa za pomoci osobného motorového vozidla zn. I. B. S pokúsili vytrhnúť z ukotvenia, čo sa im však nepodarilo, lebo boli vyrušení nájomníkmi predmetného domu a z miesta činu ušli uvedeným vozidlom na bližšie nezistené, vopred určené miesto v lesnom poraste, pričom počas vyššie popísaného skutku dňa XX. XX. XXXX obv. E. R. spolu s D. G. zabezpečovali „ochranu“ tým spôsobom, že dávali pozor na príjazdových cestách ako tzv. „oká“, aby mohli prostredníctvom vysielачiek varovať O. Q., obv. Bc. I. T. a obv. C. U. pred prípadným príchodom policajnej hliadky, čím obvinení spôsobili poškodenie A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Na A. XXX, A. - A., M. republika, vlastníčke osobného motorového zn. E. A XXX B., s českými ev. č. XEX XXXX, šedej metalízy, R.:V jeho zapálením škodu vo výške X XXX L., poškodenému B. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. námestí XXX, A. - E., M. republika, vlastníčkovi osobného motorového vozidla zn. M. E., ev. č. XEX XXXX, r. v. XXXX, modrej metalízy, R.: V rozbitím jeho okna škodu vo výške XXX,XX L., poškodenie I. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. námestí XXX, A. - E., M. republika, vlastníčke domu č. XXX, nachádzajúceho sa v A. - E., na J. námestí, M. republika, škodu poškodením starožitných dvojkrídlových empírových drevených hlavných dverí vo výške 397,00 Eur, poškodenie spoločnosti Q. B., s. r. o., so sídlom Z., R. XX, M. republika, O.: XXXXXXXX, poškodením zariadenia prevádzky zmenárne škodu vo výške XXX,XX Eur, pričom odcudzením finančnej hotovosti z trezoru v rôznych menách by spoločnosti Q. B., s. r. o., so sídlom Z., R. XX, M. republika, O.: XXXXXXXX, bola bývala spôsobená škoda vo výške 139 467,23 Eur,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný C. U. odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 04.08.2022, ktoré odôvodnil ďalším písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 23.09.2022, a to proti výrokom o vine a o treste, ako aj správnosti postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Najprv poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa, z ktorého vyplýva, že sa ku skutkom ako takým priznal, opísal, ako k nim došlo, zároveň vyjadril ľútosť nad ich spáchaním a prejavil ochotu nahradiť spôsobenú škodu podľa svojej účasti a možnosti. Obidva skutky sa stali pred viac ako jedenástimi rokmi, pričom trestné stíhanie sa začalo až na základe výpovede spolupracujúcej osoby O. Q., ktorý oznámil trestnú činnosť orgánom činným v trestnom konaní a v tejto veci sám vystupoval ako svedok.

Namietal právnu kvalifikáciu skutkov v tom zmysle, že nebolo zrejmé, aká finančná hotovosť sa nachádzala v trezoroch, o tejto skutočnosti nevedel nielen on, ale ani O. Q., pričom už v minulosti sa stalo, že po krádeži trezoru bolo zistené, že sa v ňom nenachádzajú žiadne finančné prostriedky alebo len malá finančná hotovosť. V tomto prípade nebolo objektívne zistené, aká finančná hotovosť sa nachádzala v trezore, keďže tento nebol oficiálne otvorený a nebola prepočítaná hotovosť. Okrem toho sa finančné prostriedky nachádzali v zásuvkách zmenárne a v niektorých prípadoch bola odnášaná tržba do banky, teda samotná inventarizácia bola len účtovnou evidenciou a nie skutočnosťou, ktorá by mala deklarovať výšku finančných prostriedkov. O takomto stave svedčia viaceré dôkazy, predovšetkým fotodokumentácia.

Okresný súd postupoval nelogicky, pretože ak páchatel príde napr. do banky a žiada finančné prostriedky, ktoré mu pokladnička nevydá a v banke sa pritom nachádza napr. 50 mil. Eur, tak je logické, že páchatel nemôže byť súdený, že si chcel odniesť z banky takúto celkovú sumu, ale ide len o všeobecný pokus lúpeže. Trestná sadzba za konanie páchatela, ktorý má spôsobiť škodu krádežou, je determinovaná výškou škody, ktorá vznikla s tým, že on dobrovoľne ustúpil od pokračovania v tejto trestnej činnosti, pričom ani v jednom prípade nedošlo k otvoreniu trezora a k odcudzeniu finančnej hotovosti, škoda vznikla len na dverách resp. zariadení zmenárne a jej výška bola minimálna.

Podľa § 212 ods. 4 písm. a) Tr. zák., môže byť skutok kvalifikovaný len vtedy, ak dôjde k spôsobeniu škody veľkého rozsahu, ktorou je potrebné rozumieť podľa § 124 ods. 1 Tr. zák. sumu najmenej vo výške 500 násobku sumy 266,- Eur. Konanie páchatela nemožno takto kvalifikovať, pokiaľ nemá reálnu vedomosť o tom, aká suma sa nachádza v trezore a ak nebola zistená výška finančnej hotovosti, ktorá sa v ňom reálne nachádzala.

Zdôraznil, že ku skutkom ako takým sa priznal, čo je možné považovať za významnú poľahčujúcu okolnosť, avšak nesúhlasil s ich právnou kvalifikáciou, nakoľko táto mala byť oveľa miernejšia. J. Bc. I. T. sa ku skutkom priznal a urobil vyhlásenie o vine, ktoré okresný súd prijal, v dôsledku čoho bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu, keďže si už vykonáva trest odňatia slobody 10 rokov, naproti tomu on vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, avšak jemu konajúci súd pridal ešte jeden rok, čo je nerovnomerný postup vo vzťahu k obidvom páchatelom. Okrem toho bolo nedostatočne prihliadnuté k tomu, že skutky sa stali pred viac ako 11 rokmi, navyac vo výkone trestu odňatia slobody je už 6 rokov, pričom bol päťkrát disciplinárne odmenený, čiže možno konštatovať, že je hodnotený pozitívne, a tak bolo potrebné posúdiť aj snahu o jeho prevýchovu.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd zmenil právnu kvalifikáciu skutku, kladeného mu za vinu na ust. § 212 ods. 1 Tr. zák., zároveň prihliadol na to, že sa skutok stal v Českej republike, kde sú tresty za takéto konania oveľa miernejšie a v konečnom dôsledku, aby u neho upustil od potrestania vzhľadom na trest, ktorý mu bol uložený v predchádzajúcich konaniach.

Proti tomuto rozsudku podal priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie aj krajský prokurátor, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 28.09.2022, a to proti jeho oslobodzujúcej časti v neprospech obžalovaného E. R..

Najprv poukázal na napadnutú výrokovú časť rozsudku, ako aj jeho odôvodnenie, s ktorými sa však nestotožnil, a to pokiaľ ide o vyhodnotenie dôkaznej situácie konajúcim súdom. Všetci traja obžalovaní boli z trestnej činnosti usvedčovaní výpoveďami svedka O. Q., ktorému bolo dočasne odložené

vznesenie obvinenia. Q. v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, podrobne popísal miesta spáchania skutkov, vrátane presných pomerov s tým, že jeho tvrdenia boli objektivizované obsahom zápisnic o vykonaných obhliadkach miest činov a kamerovým záznamom, z čoho vyplýva, že sa na miestach činu v oboch prípadoch nachádzal. Obsah jeho výpovede korešponduje s podstatnou časťou výpovede obžalovaného Bc. I. T., ako aj výpovedami svedkov, ktorí sa nachádzali v čase skutkov v blízkosti miest činov a súčasne vnímali páchatel'ov pri páchaní trestnej činnosti, resp. v čase bezprostredne po nej.

Zdôraznil, že všetci traja obžalovaní, ktorí boli priamo na miestach činov, sa rovnakým spôsobom podieľali aj na príprave a zorganizovaní skutkov, taktiež si vzájomne rozdelili svoje úlohy, avšak so všetkými detailmi neboli oboznámení ich ďalší spolupáchatelia, ktorí na príjazdových cestách plnili funkciu „oka“ dávajúceho pozor, vrátane E. R., avšak aj títo páchatelia mali vedomosť o podstate protiprávneho konania celej skupiny a svojou účasťou na skutkoch naplnili úlohu, ktorá im bola vopred pridelená.

J. O. Q. jednoznačne usvedčuje E. R. zo spáchania oboch skutkov, ktorý pôsobil ako osoba zabezpečujúca okolie miesta spáchania skutkov, konkrétne ako tzv. „oko“ na prístupových cestách, pričom bol s nimi v spojení cez vysielacky. J. O. Q., ako aj obžalovaný Bc. I. T., zhodne uviedli, že práve O. Q. zabezpečil k spáchaniu skutku obžalovaného Bc. I. T. a C. U., ako aj ďalšie osoby, medzi ktorými bol obžalovaný E. R.. J. O. Q. a obžalovaný Bc. I. T. zhodne popísali spôsob spáchania žalovaných skutkov, zároveň aj presné vymedzenie úloh jednotlivých osôb, ako aj prípadnú deľbu výnosu z trestnej činnosti. Páchatelia boli rozdelení do dvoch skupín, a to tých, ktorí sa priamo podieľali na vykonaní krádeží a tých, ktorí im pri tejto činnosti zabezpečovali okolie. J. O. Q. na hlavnom pojednávaní jednoznačne označil obžalovaného E. R. ako súčasť tejto skupiny, ktorú okrem nich tvorili aj Bc. I. T. a C. U., pričom nešlo len o jednorazovú účasť obžalovaného E. R. na páchaní trestnej činnosti, ktorú organizovala skupina okolo neho, C. U. a Bc. I. T.. O účasti obžalovaného E. R. na páchaní trestnej činnosti majetkového charakteru svedčí tiež to, že sa voči nemu vedú ďalšie trestné stíhania.

Z. C. U. potvrdil, že svedok O. Q. spoznal obžalovaného E. R. práve prostredníctvom neho, a preto sú úvahy konajúceho súdu o vieryhodnosti svedka O. Q., ktorý nemal obžalovaného E. R. bližšie poznať, no napriek tomu mu to postačovalo, aby mu dôveroval pri páchaní takejto trestnej činnosti, nesprávne, keďže tieto osoby sa opakovane stretli ešte pred spáchaním skutkov. H. ide o to, že obžalovaný E. R. použil práve vozidlo zn. F. H. pri páchaní trestnej činnosti, čo tvrdil svedok O. Q., nie je vylúčené, že takéto vozidlo resp. vozidlo podobnej značky použil aj pri páchaní skutku vo M. E., a to aj bez toho, aby bolo na neho administratívne vedené, pretože tento pracoval s vozidlami, ktoré opravoval. V konečnom dôsledku bola výpoveď svedka O. Q. vo vzťahu k účasti E. R. na spáchaní skutkov vieryhodná a na tom nič nemení skutočnosť, že pri jeho výpovedi sa vyskytli určité prvky podráždenosti, ktoré boli len logickou obrannou reakciou na útočné otázky zo strany obhajoby. Nestotožnil sa ani s tvrdením konajúceho súdu, že svedok O. Q. nebol presvedčivý, práve naopak, jeho prejav bol presvedčivý a hodnoverný.

Pokiaľ na hlavnom pojednávaní obžalovaný C. U. ako možného spolupáchateľa označil aj brata O. Q. - E., v tejto časti sa jeho tvrdenia nepodarilo potvrdiť, keďže to okrem svedka O. Q. jednoznačne nepotvrdil ani obžalovaný Bc. I. T., ktorý E. Q. osobne poznal. Z. Bc. I. T. pritom v aute počul komunikáciu s osádkou druhého auta, napriek tomu nepotvrdil, že hlas vo vysielacke patril E. Q. a len dodatočne tendenčne poukázal na to, že hlas vo vysielacke môže byť zmenený. Zo strany obžalovaného C. U. išlo len o špekulatívne vyjadrenie, ktorým chcel spochybniť vieryhodnosť výpovede svedka O. Q., ktorý sa mal snažiť ochrániť svojho brata, čo však nepreukázal žiadny vykonaný dôkaz. F., z takéhoto konania obžalovaného C. U. vyplýva snaha vyvinieť obžalovaného E. R.. Takáto snaha je evidentná aj na strane obhajoby, keď svedka O. Q. označuje za profesionálneho svedka, ktorý má páchať trestnú činnosť aj v súčasnosti. Je logické, že obžalovaní pociťujú určitý hnev až nenávisť voči osobe, s ktorou predtým opakovane páchali trestnú činnosť, avšak táto sa následne rozhodla spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní a usvedčuje ich z trestnej činnosti. Bola to práve výpoveď svedka O. Q., ktorá prinútila nakoniec obžalovaných Bc. I. T. a C. U., aby sa ku skutkom uvedeným v obžalobe priznali a zohľadňujú aj ďalšie zabezpečené dôkazy, im nezostal priestor na zaujatie iného postoja k žalovanej trestnej činnosti.

V inej situácii sa nachádzal obžalovaný E. R., ktorý nebol v čase trestného stíhania právoplatne odsúdený a priamo nebol ani na miestach činu, ale dával pozor v ich blízkosti. Pohyboval sa v inom

aute ako ostatní páchatelia a je logické, že sa snaží spod obžaloby vyviniť. V tejto snahe mu pomáha obžalovaný C. U., s ktorým sa pozná a takáto snaha bola čiastočne zaznamenaná aj u obžalovaného Bc. I. T.. Takéto ich vyjadrenia však nie je možné jednoznačne chápať ako popretie účasti obžalovaného E. R. na trestnej činnosti. J. O. Q. v minulosti páchal trestnú činnosť, čo však automaticky neznamená, že jeho výpovede učinené v tomto trestnom konaní sú účelové a nepravdivé. Vykonané dokazovanie bez akýchkoľvek pochybností preukázalo, že skutky uvedené v obžalobe spáchal aj obžalovaný E. R..

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu v oslobodzujúcej časti zrušil a sám rozhodol tak, že obžalovaného E. R. uzná za vinného v zmysle obžaloby a uloží mu primeraný trest odňatia slobody ako aj ochranný dohľad, a to v intenciách jeho návrhu predneseného na hlavnom pojednávaní v záverečnej reči.

K podanému odvolaniu krajského prokurátora sa vyjadril obžalovaný E. R. prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa XX.XX.XXXX

Najprv poukázal na krátkosť lehoty troch dní, ktorú mu dal okresný súd na vyjadrenie sa k podanému odvolaniu krajského prokurátora. Zdôraznil, že už samotný záverečný návrh diskvalifikuje podané odvolanie ako nezákonné, keďže v prípade oslobodzujúceho rozsudku nemôže odvolací súd sám uznať obžalovaného za vinného, v tomto smere môže napadnutý rozsudok len zrušiť ako to vyplýva aj z ust. § 322 ods. 4 písm. a) Tr. por. Navyiac krajský prokurátor nenavrhol vykonať žiadne dôkazy a neuviedol ani dôvody zrušenia rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) až e) Tr. por.

Obsah odvolania krajského prokurátora je len opakovaním jeho záverečnej reči, pričom hodnotenie vykonaných dôkazov z jeho strany možno posúdiť len ako nepodložené úvahy, ktoré nemali oporu v zákone. J. O. Q., ktorý mal byť vierohodnou osobou, na základe ktorej bola postavená obžaloba, je osobou, ktorá sama priznala, že požíva omamné a psychotropné látky, je agresívnej povahy, dopúšťa sa trestnej činnosti a podľa nepotvrdených informácií sa má skrývať v zahraničí. Tento svedok je tzv. „kajúcnik“, ktorý uvádza len skutočnosti, ktoré by mu mali byť na prospech. J. požíva výhody súvisiace so svojimi svedectvami a takýmto spôsobom získava bezúhonnosť. Z. tvrdenia tohto svedka neboli zo strany krajského prokurátora produkované žiadne dôkazy, ktoré by mali preukazovať, že sa skutku dopustil. Aj samotní spoluobžalovaní potvrdili pred konajúcim súdom, že sa na skutku nezúčastnili, hoci sa obidvaja ku skutku priznali a ich priznanie považoval okresný súd za vieryhodné. Za takého stavu je svedecká výpoveď O. Q. vážne spochybnená, a to najmä vo vzťahu k jeho účasti na predmetných skutkoch. Dôkaznú núdzu nemožno nahradiť len účelovým vyhlásením jedného nevieryhodného svedka. Rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo zákonné, a preto navrhol, aby odvolanie krajského prokurátora odvolací súd podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti poškodených, krajský súd doplnil dokazovanie prečítaním odpisu registra trestov na obžalovaného R., z ktorého vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 08.04.2022, sp.zn. 5Tk/3/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 15.11.2022, sp.zn. 4To/92/2022 bol obžalovaný E. R. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák., obidva spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 3 roky s probačným dohľadom. Obžalovaný uviedol, že aj v tomto trestnom konaní ho usvedčoval svedok O. Q., ktorý si na neho vymýšľa, aby sám nebol trestne stíhaný.

Prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na písomných dôvodoch odvolania s tou zmenou, že po zrušení rozsudku v oslobodzujúcej časti navrhol vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie s tým, aby v konečnom dôsledku bol obžalovaný E. R. uznaný za vinného v zmysle obžaloby. Z aktuálneho odpisu z registra trestov vyplýva, že tento obžalovaný už bol právoplatne odsúdený za obdobnú trestnú činnosť, kde čas skutku zodpovedá obdobiu, v ktorom spáchal aj trestnú činnosť kladenú mu za vinu v tomto konaní. Odvolanie obžalovaného C. U. navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Naproti tomu obhajca obžalovaných E. R. a C. U. - D. D. R. poukázal na dôvody v písomnom odôvodnení odvolania, ako aj na svoje písomné vyjadrenie k podanému odvolaniu krajského prokurátora. W., že pokiaľ ide o obžalovaného E. R., je potrebné každý prípad posudzovať individuálne,

príčom k jeho odsúdeniu sa bližšie nevyjadril. Dal do pozornosti, že spoluobžalovaný C. U. a Bc. I. T. sa taktiež ku skutkom priznali, ale nemali z toho žiadny prospech na rozdiel od svedka O. Q., ktorý nebol trestne stíhaný, mal profit zo strany orgánov činných v trestnom konaní, a preto mal dôvod vypovedať usvedčujúco, hoci spoluobžalovaní účasť obžalovaného E. R. na skutku nepotvrdili, pričom títo nemali žiadny dôvod klamať.

Pokiaľ ide o obžalovaného C. U., tento sa ku skutku ako takému priznal, z predtým uloženého trestu, ktorý bol dostatočný, vykonal už 6 rokov a bol disciplinárne odmenený. H. bol aj tým, že sa mu rozpadlo manželstvo a musí si do budúcnosti plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Vzhľadom k tomu navrhol, aby u obžalovaného C. U. odvolací súd zmenil právnu kvalifikáciu skutku, ako to požadoval a zároveň u neho upustil od uloženia súhrnného trestu. Odvolanie krajského prokurátora žiadal zamietnuť ako nedôvodné.

Z. C. U. a E. R. sa pripojili k návrhom svojho obhajcu.

P. súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolania podali obžalovaný C. U. a krajský prokurátor ako oprávnené osoby, a to v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému boli prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov o vine a o treste vo vzťahu k obžalovanému C. U., ako aj výrokov o ochrannom opatrení a náhrade škody, ktoré mali vo výroku o vine podklad, taktiež aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a vo vzťahu k obžalovanému E. R. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť oslobodzujúceho výroku. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolania obžalovaného C. U. a krajského prokurátora neboli podané dôvodne.

Súd prvého stupňa, pri dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaných na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávanej prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny alebo neviny obžalovaných zo spáchania skutku v bodoch 1/ a 2/, kladeného im za vinu a správne postupoval, keď obžalovaného C. U. uznal za vinného v bodoch 1) a 2) z pokračovacieho zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaného E. R. podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že skutok, kladený mu za vinu v bodoch 1/ a 2/, spáchal.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná pozornosť odvolacím námietkam obžalovaného C. U., ako aj krajského prokurátora, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu v odsudzujúcej, ale aj v oslobodzujúcej časti. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na dôsledné, zrozumiteľné a presvedčivé odôvodnenie rozsudku okresným súdom, najmä na stranách č. 19 až 29, z ktorého vyplýva tiež to, ako sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného C. U., pokiaľ ide o výroky o vine a o treste, a súčasne s argumentáciou krajského prokurátora, ktorá bola obsahovo totožná s jeho vyjadreniami a hodnotením, prezentovanými v podanom odvolaní. Podrobnejšie hodnotenie dôkazov by bolo za takéhoto stavu nadbytočné, nakoľko by išlo len o opakovanie správnych úvah prvostupňového súdu, napriek tomu odvolací súd poukáže na určité dôležité skutočnosti a právne úvahy.

V prvom rade konštatuje, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že skutok kladený obžalovaným za vinu v bodoch 1/ a 2/ sa stal a zároveň napĺňa všetky zákonné znaky vyššie uvedených trestných činov.

Z. C. U. spáchanie skutku v bodoch 1/ a 2/ ako takého nepoprel, naopak, k jeho spáchaniu sa priznal. F. predovšetkým právnu kvalifikáciu skutku podľa § 212 ods. 4 písm. a) Tr. zák., a to vo vzťahu k úmyslu spôsobiť škodu veľkého rozsahu, nakoľko nevedel, aká suma peňažnej hotovosti sa bude v trezoroch nachádzať, navyiac jej výška nebola ustálená hodnoverným spôsobom. S jeho obhajobou sa prvostupňový súd dostatočne vyrovnal, svoje úvahy prezentoval na stranách č. 21 až 23 odôvodnenia

rozsudku, pričom ju v konečnom dôsledku správne neakceptoval. Druhostupňový súd zdôrazňuje, že išlo o zorganizovanie dvoch čiastkových útokov, ktoré boli vopred podrobne naplánované, vrátane miesta a času skutku, a to s cieľom získať všetku peňažnú hotovosť, pričom bolo potrebné prihliadnúť aj na spôsob spáchania činu a počet osôb, ktoré sa na ňom podieľali s presným určením a rozdelením jednotlivých úloh. Nad rámec uvedeného dopĺňa, že obžalovaní si v obidvoch prípadoch vytypovali na spáchanie činu zmenárne peňazí, teda objekty, u ktorých je dôvodný predpoklad, že sa v nich bude nachádzať veľké množstvo peňažnej hotovosti, pričom túto možnosť si predtým osobne preverili, a následne ustálená výška peňažnej hotovosti v obidvoch prípadoch takémuto záveru aj reálne zodpovedala. Zároveň sa pokúsili zmocniť dvoch trezorov, teda zariadení špeciálne určených na ochranu hodnotných vecí, vrátane peňažnej hotovosti. Napokon z hľadiska právnej kvalifikácie skutku ako pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. a) Tr. zák. vo vzťahu k spôsobeniu škody veľkého rozsahu (hoci aj v štádiu pokusu), postačuje z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu zavinenie z neobľahčivosti podľa § 18 písm. a) Tr. zák., pretože ide o okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby.

Preskúmavajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste uloženom obžalovanému C. U. dospel odvolací súd k záveru, že ho nemožno považovať za trest neprimeraný. Okresný súd správne ukladal súhrnný trest, keďže obžalovaného odsudzoval za trestné činy, ktoré spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, konkrétne rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 25.10.2018, sp.zn. 28Tk/2/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23.02.2021, sp.zn. 5To/136/2020, ktorým mu bol za pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a), písm. b) Tr. zák. a pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Nadbytočne však uviedol, že išlo o trest úhrnný a taktiež nadbytočne označil pri zrušení výroku o treste podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., okrem dvoch vyššie uvedených rozsudkov (prvý a štvrtý v poradí), aj rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 15.01.2019, sp.zn. 1To/111/2018 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 06.02.2020, sp.zn. 5Tdo/66/2019, čo však nemalo vplyv na zákonnosť tohto výroku.

Okresný súd správne zistil, že obžalovanému poľahčovala okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., t.j., že sa k trestným činom priznal a úprimne ich oľutoval a súčasne nevzhladol žiadnu priťažujúcu okolnosť, teda ich pomer bol 1:0, v dôsledku čoho sa podľa § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. znižovala horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu, čo už však v ním určenej hornej hranici trestnej sadzby absentovalo. Keďže obžalovaný spáchal opätovne zločin, pri ukladaní trestu dôvodne prihliadol na ust. § 38 ods. 5, ods. 8 Tr. zák., v dôsledku ktorého sa zvyšovala dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. V súlade so zákonom aplikoval ust. § 41 ods. 2 Tr. zák., tzv. asperačnú zásadu, nakoľko išlo o ukladanie trestu odňatia slobody za viac úmyselných trestných činov, z ktorých bol aspoň jeden zločinom, pričom tieto boli spáchané dvoma skutkami, a z tohto dôvodu sa zvyšovala horná hranica trestnej sadzby trestného činu (už po jej predchádzajúcej úprave) z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Po takomto postupe mohol ukladať obžalovanému trest odňatia slobody od 12 rokov a 6 mesiacov až do 18 rokov 4 mesiace. Správne však aplikoval ust. § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, nakoľko išlo pri najprísnejšom trestnom čine o štádium pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., berúc do úvahy skutočnosť, že konanie obžalovaného sa k dokonaniu trestného činu nepriblížilo výraznou mierou, a to predovšetkým vzhľadom na následok činu a výšku škody, ktorá bola reálne spôsobená. Pokiaľ ide o okolnosti a dôvody, pre ktoré nedošlo k dokonaniu trestného činu, odvolací súd konštatuje, že tieto nastali jednak v dôsledku rozhodnutia obžalovaného, keď upustil od ďalšieho konania, avšak sa tak stalo až v dôsledku zhluku nepriaznivých okolností, ktoré nastali nezávisle od jeho vôle, keďže bol vyrušený pri páchaní trestných činov inými osobami a zároveň sa mu nepodarilo v obidvoch prípadoch trezory z miesta umiestnenia vytrhnúť a odniesť. Ďalšou dôležitou skutočnosťou vyznievajúcou v prospech obžalovaného bol odstup času, pretože od spáchania trestných činov uplynula doba viac ako 11 rokov. Za takéhoto stavu by bolo uloženie trestu odňatia slobody v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačoval aj trest kratšieho trvania. Uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 8 rokov, keď okresný súd sprísnil výmeru predtým uloženého úhrnného trestu odňatia slobody len o 1 rok, a navyše aplikoval ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu, možno považovať za primerané. Odvolacie námietky obžalovaného, že u spoluobžalovaného Bc. I. T. okresný súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák., čím došlo k nerovnomernému prístupu, nemožno akceptovať, nakoľko pri ukladaní trestu bolo potrebné postupovať individuálne a zohľadniť všetky relevantné skutočnosti, najmä tie, ktoré sú uvedené v ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. Navyše obžalovaný Bc. I. T., na rozdiel od obžalovaného C. U., v tomto trestnom konaní vyhlásil, že je vinný a táto skutočnosť by eventuálne bola samostatným

dôvodom na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, pričom je na ňu potrebné vždy prihliadnuť, a to v prospech obžalovaného.

Okresný súd nepochybil, keď obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, avšak mal zároveň použiť aj ust. § 48 ods. 4 Tr. zák., čo ale taktiež nemalo vplyv na zákonnosť tohto výroku.

Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody dlhšej výmery v dostatočnom rozsahu obsahuje prvok represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie, taktiež postačuje na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu podľa ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a zodpovedá aj všetkým ďalším ustanoveniam Trestného zákona, ktoré upravujú zásady pre ukládanie trestov. Pri ochrane spoločnosti a náprave obžalovaného bude súčasne spolupôsobiť aj uložené ochranné opatrenie.

Aj keď obžalovaný C. U. priamo odvolanie proti výrokom o uloženom ochrannom opatrení, ako aj o náhrade škody, nepodal, nakoľko odvolací súd nezrušil výrok o vine podľa § 317 ods. 2 Tr. por., preskúmal v celom rozsahu aj zákonnosť a odôvodnenosť týchto výrokov, ktoré mali vo výroku o vine svoj podklad. V rámci prieskumnej povinnosti zistil, že namiesto bolo aj obligatórne uloženie ochranného opatrenia, a to ochranného dohľadu v trvaní dvoch rokov, a zákonným a odôvodneným bol aj výrok podľa § 288 ods. 1 Tr. por., ktorým boli tam uvedení poškodení odkázaní s nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

K odvolacím námietkam procesného charakteru krajský súd poznamenáva, že pri preskúmaní správnosti postupu konania v tejto trestnej veci nezistil žiadne podstatné chyby, ktoré by boli prípadne dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu.

Pokiaľ ide o oslobodzujúcu časť rozsudku, prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy v prospech obžalovaného E. R., avšak nielen jednotlivito a izolovane, ale aj vo vzájomných súvislostiach a nadväznosti, pričom takýto postup bol v danom prípade za danej dôkaznej situácie v súlade so zákonom. Naopak, krajský prokurátor vyhodnotil v podanom odvolaní vykonané dôkazy výlučne v neprospech obžalovaného, čo nebolo v konečnom dôsledku namieste. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa na str. č. 23-26, s ktorým sa stotožnil. Dopĺňa, že pri hodnotení výpovedí spoluobžalovaných C. U. a Bc. I. T. nebolo najdôležitejším to, že popreli, resp. spochybnili účasť spoluobžalovaného E. R. na skutku v bodoch 1/ a 2/, ale predovšetkým to, že jeho účasť na ňom ani v jednom prípade nepotvrdili. Jediným usvedčujúcim dôkazom tak v tomto smere zostáva výpoveď svedka O. Q., síce svedka priameho, ktorá však zostala osamostatnená. Z hľadiska dôveryhodnosti tohto svedka bolo nutné prihliadnuť na to, že išlo o osobu s kriminálnou minulosťou, ktorá sa navyše priamo osobne podieľala na spáchaní tejto trestnej činnosti, avšak v trestnom konaní mala procesné postavenie svedka, ale to len z toho dôvodu, že spolupracovala s orgánmi činnými v trestnom konaní. Išlo teda o svedka tzv. kajúcnika, ktorý v dôsledku svojich usvedčujúcich výpovedí získal výrazný benefit, najmä keď išlo o závažnú trestnú činnosť, za ktorú mu hrozilo uloženie prísneho nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom u neho došlo k dočasnému odloženiu vznesenia obvinenia, resp. následne k zastaveniu trestného stíhania, práve kvôli takémuto jeho postoju, pretože výrazným spôsobom prispel k objasneniu trestnej činnosti a usvedčeniu iných osôb, ktoré ju spáchali. Pokiaľ krajský prokurátor poukazoval, že jeho výpovede boli objektivizované ďalšími, v odvolaní uvedenými dôkazmi, tak to platilo iba čiastočne, a to len vo vzťahu k dokázaniu toho, že došlo ku spáchaniu skutku v bodoch 1/ a 2/, a že tento bol trestným činom, avšak tieto dôkazy žiadnym spôsobom nepreukazovali akúkoľvek účasť obžalovaného E. R. na skutku. Na toto konštatovanie nemá dostatočný vplyv ani skutočnosť, že medzičasom došlo k jeho právoplatnému odsúdeniu v inej trestnej veci za obdobnú trestnú činnosť, pretože rozhodujúcou bola dôkazná situácia v tejto trestnej veci, ktorú možno napriek vykonaniu rozsiahleho dokazovania hodnotiť ako stav dôkaznej núdze. Nemožno opomenúť ani to, že okrem spoluobžalovaných C. U. a Bc. I. T., ako aj svedka O. Q., sa na trestnej činnosti preukázateľne podieľali iné osoby v postavení tzv. oka, napr. brat svedka E. Q. a D. G..

Odvolací súd dospel k záveru, že síce nebolo vylúčené, že sa so spoluobžalovanými a ďalšími osobami dopustil skutku kladeného mu za vinu v bodoch 1/ a 2/ aj obžalovaný E. R., dokonca možno konštatovať, že bol z takéhoto konania v určitej, a to výraznej miere podozrivý, vzhľadom na súhrn dôkazov vyznievajúcich v jeho neprospech, avšak v tomto smere pretrvali nezanedbateľné pochybnosti, ktoré by nemohlo rozptýliť ani prípadné vykonanie ďalších dôkazov. Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej a ustálenej dôkaznej situácie, mal odvolací súd za to, prihliadajúc aj na zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, že okresný súd postupoval zákonne a správne, keď v konečnom dôsledku obžalovaného E. R. podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že aj on bol tou osobou, ktorá skutok kladený mu za vinu, spáchala.

Nad rámec uvedeného krajský súd poznamenáva, že okresný súd mal v odsudzujúcej časti rozsudku v bodoch 1/ a 2/ vykonať zmenu skutkového stavu tak, že namiesto označenia obžalovaného E. R. mal uviesť len všeobecne ďalšiu osobu.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov o vine, o treste, o ochrannom opatrení a o náhrade škody u obžalovaného C. U., ako aj oslobodzujúceho výroku u obžalovaného E. R. a správnosti postupu konania, ktoré im predchádzalo, z vyššie uvedených dôvodov odvolania obžalovaného C. U. a krajského prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.